

er — og det gør Kommissionen, thi den lader alt blive ved det gamle — kan jeg ikke indse, at der deri ligger nogen Grund for Staten til at yde et Tilskud til Kommunerne, som skal fordeles netop ligelig pr. Td. Hartkorn, og jeg kan slet ikke se, at Formaalet naas derved, dersom Formaalet er at komme det overbebyrdede Hartkorn til Hjælp, thi i saa Tilfælde naar man ikke sin Hensigt ved at give lige meget; naar der inden for det samme Amt er Kommuner, hvor den kommunale Hartkornsligning er saa forskellig, at man er oppe paa fra 4, 5 til 20, 30 Kr. og derover pr. Td., er det højst urimeligt, at man vil sige: „Hartkornet er overbebyrdet, og derfor maa vi give 4, 5 til 6 Kr. eller hvor meget det kan være, ikke blot til dem, der bære 20, 30 til 40 Kr., men ogsaa til dem, der bære mindre end 10 Kr.“ Det forekommer mig saa urigtigt og irrationelt som vel muligt, og jeg kan ikke se, at den Reform har nogen virkelig naturlig Berettigelse. Nej, vil man komme det overbebyrdede Hartkorn til Hjælp, maa det virkelig ske i Forhold til, som det er bebyrdet, og vil Staten særlig komme til Hjælp, fordi den har paabyrdet Hartkornet Udgifter til sociale Formaal, som kunne siges at have mere almindelig set en Samfundskarakter, er det naturligt, at man i det væsentlige knytter Fordelingen hertil. At dette forholder sig rigtigt, ser man yderligere af den Omstændighed, at selve Kommissionen har fundet det rigtigt at knytte et nyt Led til det tidligere foreliggende Fordelingsgrundlag, fordi man ikke fandt dette fyldestgørende.

Saa kom det ærede Medlem med en Del Beregninger, som skulde vise, hvor urimelige Resultater man kom til efter Regeringens Forslag. Jeg tror, at det var Beregningerne, der vare urigtige. Det ærede Medlem maa ikke tro, at jeg har udarbejdet mine Skattelove ud i det blaa paa almindelige Teorier og Doktriner; nej, jeg har ganske vist ikke fundet Anledning til at belæse Lovforslaget med et helt Bind Statistik; men jeg har benyttet den Statistik, som jeg har ladet udarbejde til Forberedelsen af Lovforslaget, maaske mere, end Skattekommissionen har benyttet det Bind Statistik, som den har udgivet, thi jeg ser i alt Fald ikke, at hele den udførlige og i og for sig fortræffelige Statistik over Kommunernes Udgifter har sat det allermindste Spor i Kommissionens Forslag. Jeg har netop derfor ladet mig det være ret magtpaaliggende at undersøge, hvorledes de af mig foreslaaede Bestemmelser ville virke i

det enkelte, naar de blev gældende. Jeg er derved kommen til det Resultat, at de netop ville virke hensigtsmæssigt og rigtigt. Jeg kan slet ikke erkende, at den Maalestok, som det ærede Medlem opstillede herfor, er rigtigt. Den forekommer mig absolut urigtig. Det ærede Medlem vil nemlig have, at Statstilskuddet skulde staa i samme Forhold til den samlede Udgift i de forskellige Amtsrads kredse. Dette forekommer mig at være ganske urimeligt. For det første indbefatter den samlede Udgift alle de egentlige kommunale Udgifter, som Kommunerne gøre til Beboernes, til selve Skatteydernes Bedste, og jeg kan ikke se, at den Omstændighed, at en Kommune anvender mere paa at skaffe sig kommunale Goder end en anden, skulde i og for sig berettiget til at kræve større Tilskud af Staten; men særlig kan jeg ikke se, at der vil være nogen Mening i at medtage saadanne Udgifter, som f. Eks. Udgifter til Jernbaneanlæg, der jo spille en ret betydelig Rolle for adskillige Amter. Det ærede Medlem opholdt sig ved, at jeg havde fradraget Udgifter til Nybygninger, hvilket jeg straks skal berøre. Jeg skal blot i Forbigaaende sige, at dette volder langt mere Forstyrrelse i Forholdene at medtage Udgifterne til Jernbaneanlæg, thi Forholdet er jo det, at Staten paatager sig det halve af Udgifterne til Jernbaneanlæg, og skulde Staten saa yderligere give de paagældende Kommuner et særligt Tilskud, fordi de have paataget sig deres Del af Udgifterne ved Anlægget af Jernbanerne, vilde det være en højst besynderlig Maade at gaa frem paa. Men der er andre Udgifter, som gøre det endnu mere urimeligt at tage den Maalestok, der er f. Eks. Kommuner, der i de omhandlede 3 Aar have anvendt ret betydelige Beløb til Erhvervelse af Aktiver. Tør jeg nu spørge: Er der nogen som helst Grund til, at Staten skulde give en Kommune et særligt stort Tilskud, fordi den har set sig i Stand til at erhverve Aktiver? Der er Afdrag paa Gæld, hvorom det samme gælder, men der er ikke mindste Grund til, at Staten skulde give en Kommune et særligt stort Tilskud, fordi den har afdraget paa sin Gæld. Nej, de samlede Udgifter kunne vistnok ikke benyttes til Maalestok. Hvad der maa benyttes, er de paagældende sociale Udgifter, som have voldt Kommunerne Bebyrdelse, og der stiller Forholdet sig saaledes, at de enkelte Amtsrads kredse ville faa netop nøjagtigt i samme Forhold Statstilskuddet til Amterne vil udgøre noget over $\frac{1}{5}$ af de paagældende Udgifter, mel-